

Epost: post@rovdyrvern.no
ida.skjerden@hotmail.com

Dato: 25.08.2024

Klima- og miljødepartementet
Statsforvalteren i region 2
Rovviltnemnda i region 2

Klage fra Aktivt Rovdyrvern på vedtak om lisensjakt på tre ulver i region 2 2024/2025

«Ut fra et behov for å avverge skade på husdyr vedtas en kvote for lisensfelling i 2024/2025 på 3 - tre - ulver i forvaltningsregion 2 i fellingsperioden nedfelt i rovviltforskriften § 10 bokstav e. Fellingene anses ikke å være til hinder for å nå nasjonalt bestandsmål eller true overlevelsen av bestanden på lang sikt, jamfør naturmangfoldloven § 5. Rovviltnemnda åpner for felling av ulv i hele regionen.»

Bestandssituasjonen:

Ulv er en fredet art, ulv er kritisk truet. Dette betyr at arten står i fare for å dø ut i Norge. Det har vært en nedgang i den fennoskandiske ulvebestanden siden 2023 på 70 individer. Dette i hovedsak som følge av stor avskyting, både i Norge og Sverige. Bestanden teller nå ca 440 ulver i Norge og Sverige, ca 58-60 ulver i Norge og grenseområdet til Sverige (iberegnet 19 drepte ulver vinter 23/24 og 3 felt på skadefelling i 2024). I Sverige er bestanden nå redusert til 375 individer.

Bestandsstatus i Norge var 6,5 ynglinger i 2023, 5 helnorske og 3 i grenseområdet. P.t. kjenner vi til 1 helnorsk yngling (Kynna) i 2024 (SNO, 21.08.2024).

Pr mai 2024 hadde vi 31-33 helnorske ulver (Wabakken, NINA). De samlede jaktkvotene blir en for stor beskatning av bestanden og truer slik bestandens overlevelse i Norge, i strid med unntaksvilkårene om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse og at formålet ikke kan nås på annen måte.

I Sverige er gynnsam bevarandestatus er beregnet til minimum 340 individer. Sveriges minister Kullgren vil likevel redusere Sveriges bestandsmål til 170 individer. Dette innebærer at Norge må kompensere ved å øke sitt bestandsmål tilsvarende til 170 individer, dersom dette aksepteres av EU. Vi må være forberedt på dette. Norge kan således ikke lene seg på Sverige lenger da Sverige driver en omfattende utskyting av ulver, som samlet sett ikke gir mvp – minimum viable population – levedyktige bestand. Dette er i strid med bl.a. Nml §1,5; rovviltforskriften §3.

Videre har vi forpliktelsene med hensyn til de ratifiserte internasjonale avtalene Bonnkonvensjon for migrerende arter og Bernkonvensjonen som ikke overholdes i og med dette vedtaket.

Samlet belastning på bestanden:

Region 2 må også ta høyde for vedtatte lisensjaktkvoter i andre regioner. 26 i region 4 og 5 (14 utenfor og 12 inni sonen), 5 i region 3, 3 ulver i region 6, mulig 2 i region 1, 2 i region 7 og 2 i region 8 (1,7 og 8s vedtak foreligger ikke ennå, så dette er et estimat) utgjør til sammen 37 + kanskje 6 ulver til i 1,7,8 og da er vi oppe i hele 43 (!) ulver som kan drepes i Norge.

Ifølge Wabakken finnes det ikke så mange helnorske ulver i Norge en gang og selv om vi skyter vekk ulver fra Sveriges bestand på streif her er dette et hasardiøst antall av en kritisk truet art. En kjenner ikke Sveriges lisensjaktplaner. De kommer først 01.10. En kan derfor ikke legge til grunn at disse ikke samlet med Norges vedtak om uttak, truer bestandens overlevelse. Vedtaket truer slik samlet sett bestandens overlevelse og er følgelig lovstridig.

Ulv er så innavlet og fåtallig at alt taler for at det er uforsvarlig og lovstridig å jakte på ulv overhodet i Skandinavia i lang tid fremover, til bestanden har styrket seg antallsmessig og genetisk. Dersom Sverige skyter seg ned til 300 og rovviltnemndenes vedtak om til sammen utskyting av 35-45 ulver i Norge opprettholdes er vi på en samlet utskyting av 110 individer. En samlet utskyting av 60 individer gir null tilvekst, ifølge underlagsdokument fra Sekretariatet hos Statsforvalteren. Kvotene er derfor satt altfor høyt, nesten dobbelt så høyt som bestanden kan tåle.

Todelt målsetting:

Ynglinger kan forekomme utenfor sonen, dette fremkommer i passus i rovviltforskriften om at ynglinger utenfor sonen skal tas med i inventeringen. Dette er også inntatt i Nml §§1,5 og i Bernkonvensjonen artikkel 2,4,6, samt Bonnkonvensjonen. Ulv skal kunne forekomme i levedyktig bestand i sine naturlige utbredelsesområder. For ulv er nok hele Norge et naturlig utbredelsesområde. Før den første utryddelsen på 1850/1900-tallet var det rikelig med ulv på Sør- og Vestlandet.

Rovviltnemndas mandat er å ivareta en todelte målsetting; både hensyn til beitenæringene, men også til å ivareta truede bestander av rovvilt. ARV erfarer at det utelukkende er beitenæringene som ivaretas av Rovviltnemnda. De forholder seg slik ikke til sitt mandat og det enorme ansvaret og tilliten de gis av det norske folk i det å bevare og styrke våre fåtallige og hardt innavlede ulver.

Genetisk verdifulle individer:

Forutsetningen for bestandsmålet er at vi skal ivareta minst en genetisk verdifull finskrussisk immigrant som reproducerer seg minimum hvert femte år. Vi har ett slikt individ; F0 Settenhannen. Han har fått avkom, men disse har ikke reproduisert. Hans gener har derfor ikke bidratt inn i vår innavlede bestand. Innavlskoeffisienten ligger derfor fortsatt på 0,23, tilnærmet søskenparing.

Det gjøres generelt for lite for å ivareta genetisk viktige individer i Norge, de skytes før DNA-resultatet foreligger. Denne forutsetningen (jf avtale med Sverige fra 2012) for vårt lave bestandsmål oppfylles ikke og bør derfor kompenseres med et vesentlig høyere minimums bestandsmål. Dette taler imot troféjakt på ulv utenfor (og for så vidt også innenfor sonen) i 2024/2025.

Offentlige interesser av vesentlig betydning og andre helse- og sikkerhetshensyn:

Troféjakt i region 2 kan ikke hjemles i Nml §18c, det er feil lovanvendelse. Høyesterett har fastslått at psykososiale forhold alene ikke er tilstrekkelig for å tillate felling og en kan ikke påberope offentlige interesser av vesentlig betydning her. Jakt her kan dessuten true bestandens overlevelse.

Vilkår for felling er ikke oppfylt utelukkende fordi bestandsmålet er nådd (HR 2023-936 A). Det foreligger dessuten nå indikasjoner på at bestanden befinner seg UNDER bestandsmålet. Her må føre-var- prinsippet jf Nml §9 tre i kraft.

Unntaksvilkår for felling av kritisk truet ulv gjelder for så vidt kun skadefelling og dette er hjemlet i Nml §18b. Det skal foreligge en risiko for alvorlig skade og skaden skal være akutt og pågående og det skal dreie seg om et omfattende skadeomfang.

Troféjakt på ulv er derfor lovstridig og kan ikke hjemles i Nml §18 b, §18 c. Det strider med Bernkonvensjonens art. 2,6,9.

Lovbrudd:

Oppsummert er dette vedtaket i strid med en rekke lover og internasjonale forpliktelser: Naturmangfoldloven §§1,5,6,8,9,10,15; Rovviltforskriften §§1,9; Lov om dyrevelferd §3; Bernkonvensjonen artikkel 2,6,9, Grunnlovens §112, Bonnkonvensjonen og Naturavtalen mål 4 (ratifisert i 2022) og Aichimålene, mål 12.

Påstand:

ARV begjærer vedtaket ugyldiggjort. Subsidiært vil vi kreve at statsforvalteren avkorter jaktperioden, da denne er uforholdsmessig lang og griper inn i parrings- og yngletiden for ulv, noe som er forbudt iht fredningsplikten.

Ida Skjerden og Jan Pahle Koritzinsky
Aktivt Rovdyrvern – ARV